

Publicerad 2017-12-17 03:39 av mögel

en symfoni i semikolon

Rostrött

nyanser

kontraster

den där blicken du får

när dina ögon är så bruna

och du glittrar som ett barn

dina händer alltid

i närheten

mina axlar mot dina

ingen ser vad det är men alla ser

något

jag har bott i din tröja

burit den som en hemlig trofé

gömt och stolt

en roströd skvallerbytta

och du köpte ny mössa till slut

jag vet inte om jag gillar dig mest med eller utan

glasögon,

det skiftar

mitt läppstift slutar alltid

på din kind

eller

i utrymmet mellan din nästipp och amorbåge

och jag tänker på hur det är så lätt att

tänka och tro att jag

vet

vad jag vill

ha men

mina fötter pekar åt ditt håll

när jag försöker gå någonstans,

bara var som helst;

vägen är gulbrickad

vi är nog mer två rädda kaniner i en
laboratoriebur

än början av en saga;

jag visste inte att jag hade egna ben och du visste inte hur mycket kraft du hade i dina;

jag kanske kommer såra dig igen och du kanske kommer tröttna,

kanske kommer se att glittret bara är plaststrimlor;

men jag hoppas inte det;

;

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren mögel med Poeter.se id #43494 innehar upphovsrätten